

Ω λυγερή στην ακροποταμιά

Ε

ίμαι περαστικός και ξένος
αλλ' άκουσα για σένα, Ναυσικά,
αρχοντοθυγατέρα
[...]

Περίμενα όλη μέρα
κάτω στο ρέμα να δω να απλώνεις
στα στιλβωμένα* βότσαλα
των αδελφών σου τα λινά
κοπανισμένα ως τη λευκότητα.

Ω λυγερή στην ακροποταμιά
με την παρέα σου χαρές και τραγούδι,
κοπέλες έρχονται, κοπέλες φεύγουν
μόνο εσύ δε φάνηκες να 'ρθείς.

Στα κυπαρίσσια του μπαξέ σου
είναι η ώρα εννιά. Τάχα θα βγεις
να κάτσεις στο λιμνοστάσι,
στο μαρμαρόστρωτο φεγγάρι
να χτενίσεις τα μαλλιά σου;

Αύριο κάνω πανιά
όπως την κάθε μέρα. Σαλπάρω
για λιμάνια όπου ψυχή
δε σε γνωρίζει, Ναυσικά,
ψυχή δε σε θυμάται.

**Δημήτρης Τσαλουμάς
(Αυστραλία)**

* στιλβωμένος: γυαλισμένος